

Prințesa s-a oprit brusc...

– **Dragon?** Unde-i dragonul meu? Era în camera mea, oare s-a froziț?
Am unul de când era foarte mic: l-am crescut dându-i lapte cu biberonul.
Să vezi cum zboară pe cer! Hă scarpină pe spate cu ghearele! Sculpă foc ca
să-mi facă floricele! Imaginează-ți, broscuțe...

– Sunt un **broscoi**, să știi, a zis Agonitto jignit.

– Broscoi mic, dă-te la o parte, să nu cumva să te calce Eufrazin, **drăguțul**
meu dragon.

Prințesa l-a privit mirată.

— Haide, broscuțule... Încă o șansă ce vei face?

— **Voi dormi și voi lenevi!**

Pentru că un rege nu trebuie să facă prea
mult efort! a răspuns din nou, mândru.

